

arrest

GERECHTSHOF 's-GRAVENHAGE

Sector handel

Zaaknummer : 200.073.680/01

Rolnummer rechtbank : 370789/KG ZA 10-877

arrest van de vijfde civiele kamer d.d. 22 februari 2011

inzake

Paul Burger,
kantoorhoudende te Amsterdam,
appellant,
hierna te noemen: Burger,
advocaat: mr. H. Maatjes te Amsterdam,

tegen

Stichting Ideëel Verzekeringen,
gevestigd te Zoeterwoude,
geïntimeerde,
hierna te noemen: de Stichting,
niet verschenen.

Het geding

Bij exploit van 10 september 2010 is Burger in hoger beroep gekomen van het tussen hem en de Stichting gewezen vonnis van de voorzieningenrechter in de rechtbank 's-Gravenhage van 13 augustus 2010.

Bij memorie van grieven, met producties, heeft Burger een grief tegen het bestreden vonnis gericht.

Bij akte heeft Burger een aanvullende productie in het geding gebracht.

Burger heeft vervolgens (op 30 november 2010) zijn procesdossier gefourneerd en arrest gevraagd.

Beoordeling van het hoger beroep

1. Bij inleidende dagvaarding heeft Burger gevorderd de Stichting te veroordelen om iedere inbreuk op zijn handelsnaamrechten, waaronder het gebruik van de handelsnaam Ideëel Verzekeringen en/of de domeinnaam ideëelverzekeringen.nl, en voorts ieder onrechtmatig handelen, waaronder het op ongeoorloofde wijze profiteren van die handelsnaam en/of het doen van afbreuk aan de reputatie daarvan,

te staken op straffe van een verbeurte van een dwangsom. Hij heeft voorts gevorderd de Stichting te veroordelen in de volledige proceskosten op de voet van artikel 1019h Rv., met nakosten en wettelijke rente. De Stichting is niet verschenen.

2. Bij het bestreden vonnis heeft de voorzieningenrechter de vordering toegewezen, met dien verstande dat hij de proceskosten heeft vastgesteld volgens het (reguliere) liquidatietarief rechtbanken en gerechtshoven. Hij heeft daartoe overwogen (rov. 2.4):

'De proceskosten kunnen jegens een niet in het geding verschenen gedaagde slechts overeenkomstig het bepaalde in artikel 1019h van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: Rv) worden toegewezen indien die kosten zijn gespecificeerd in de dagvaarding of nadien aan de niet verschenen gedaagde zijn kenbaar gemaakt bij afzonderlijk exploit overeenkomstig artikel 130 lid 3 Rv. Aangezien eiser de werkelijk gemaakte proceskosten niet heeft gespecificeerd in de dagvaarding en gesteld noch gebleken is dat een specificatie bij exploit aan gedaagde is bekendgemaakt, zullen de kosten overeenkomstig het reguliere liquidatietarief worden vastgesteld.'

3. Tegen deze overweging is de grief gericht. Volgens de toelichting is de voorzieningenrechter ten onrechte ervan uitgegaan dat de Stichting voorafgaande aan de mondelinge behandeling niet bekend zou zijn geweest met de door Burger gevorderde werkelijk door hem gemaakte proceskosten. De Stichting wist wel degelijk dat de volledige proceskosten werden gevorderd en was ook op de hoogte van die kosten. Burger heeft voorafgaand aan de mondelinge behandeling de Stichting meermalen daarop gewezen, onder meer in een sommatiebrief van 4 juni 2010. De Stichting was ook op de hoogte van de omvang van de gemaakte proceskosten, nu de advocaat van Burger de Stichting bij aangetekende brief van 10 augustus 2010 als aanvullende productie 7 vier facturen heeft gestuurd. De Stichting heeft blijkens het overgelegde ontvangstbewijs de aangetekende brief op 11 augustus 2010 van het postkantoor opgehaald. Artikel 130 lid 3 Rv. is niet van toepassing, omdat er geen sprake is van een verandering of vermeerdering van eis, aldus de toelichting.
4. Het hof is van oordeel dat, nu Burger reeds bij inleidende dagvaarding vergoeding van de volledige proceskosten op de voet van artikel 1019h Rv. heeft gevorderd, de specificatie van die kosten in een later stadium van de procedure niet kan worden aangemerkt als een vermeerdering van eis in de zin van artikel 130 lid 1 Rv. In verstekzaken kan dan ook niet de eis worden gesteld dat de specificatie bij exploit wordt betekend overeenkomstig het derde lid van die bepaling. Specificatie van de volledige proceskosten in de dagvaarding is in het algemeen niet mogelijk, omdat die kosten dan (grotendeels) nog gemaakt moeten worden en daarom nog niet bekend zijn. De grief is dus gegrond. Het hof zal onderzoeken of de gevorderde kosten overigens voor toewijzing in aanmerking komen.
5. Indien op de voet van artikel 1019h Rv. vergoeding van volledige proceskosten wordt gevorderd, moeten die kosten zo tijdig opgegeven en gespecificeerd worden dat de wederpartij zich daartegen naar behoren kan verweren. Dat verweer kan zich toespitsen, niet slechts op het aantal in rekening te brengen uren van de behandelend

advocaat en het daarop toe te passen uurtarief, maar ook op de vraag of die kosten 'redelijk en evenredig' zijn en of de billijkheid zich wellicht tegen die vergoeding verzet (vgl. HR 30 mei 2008, LJN BC2153, NJ 2008, 556). Indien de op de voet van artikel 1019h Rv. gevorderde en gespecificeerde kosten niet worden betwist, ook niet wat betreft de redelijkheid en evenredigheid als bedoeld in die bepaling, staat het de rechter niet vrij deze kosten op voormelde grond niet toewijsbaar te achten (HR 26 februari 2010, LJN BK5756).

6. In zaken waarin een pleidooi of mondelinge behandeling plaatsvindt, kunnen de gemaakte proceskosten (deels) veelal pas in een laat stadium van de instantie volledig worden gespecificeerd doordat de advocaat tot kort voor de zitting nog (voorbereidings)werkzaamheden verricht, terwijl de op de dag van de zitting gemaakte kosten in het algemeen worden geschat. In die zaken gelden (in eerste aanleg) voor het in het geding brengen van een proceskostenspecificatie andere termijnen dan voor het in het geding brengen van overige producties. Voorts gelden bepaalde eisen waaraan die specificatie moet voldoen. In dat verband bepaalt de (alleen in eerste aanleg toepasselijke, overigens niet bindende) circulaire 'INDICATIETARIEVEN IN IE-ZAKEN' (versie 11 oktober 2010) onder 'uitgangspunten':

*'5) Behoudens indien partijen over de hoogte van de proceskosten overeenstemming hebben bereikt, dient een gedetailleerde opgave te worden overgelegd – indien een zitting wordt gehouden uiterlijk 24 uur daaraan voorafgaand – van het uurtarief, het aantal gewerkte uren met een concrete omschrijving van de verrichte werkzaamheden, een specificatie van de aard en hoogte van de verschotten, alsmede – indien tevens aanspraak wordt gemaakt op vergoeding van BTW – een onderbouwing waarom BTW verschuldigd is. (...) Indien aanspraak wordt gemaakt op een hoger bedrag dan het indicatietarief zullen, bij betwisting door de wederpartij, hoge eisen aan de onderbouwing van de gevorderde kosten gesteld worden.
(...)*

7) Indien de door een partij opgegeven proceskosten niet worden bestreden, zal de opgave die aan de vordering ex art. 1019h Rv. ten grondslag wordt gelegd in het algemeen worden gevolgd, ook indien de kosten hoger zijn dan het indicatietarief en ook indien de opgegeven proceskosten niet zijn gespecificeerd zoals bedoeld in punt 5 hiervoor.'

7. Bij de stukken bevinden zich als aanvullende productie 7 vier facturen met urenspecificaties, gedateerd 1 juli 2010, 14 juli 2010, 28 juli 2010 en 10 augustus 2010. In hoger beroep heeft Burger (als productie 9) een aangetekende brief aan de Stichting gedateerd 10 augustus 2010 overgelegd, die luidt: 'Ter voorbereiding op de mondelinge behandeling in bovengenoemde zaak op 12 augustus 2010 om 10.00 uur, stuur ik u hierbij de aanvullende producties 7 en 8. (...)'. Hij heeft voorts (als productie 10) overgelegd een handtekeningenretourkaart waarop de naam en het adres van de Stichting zijn vermeld en waarop, bij 'Naam ontvanger (in blokletters)' een handtekening is geplaatst en bij 'Datum' '11/8' is vermeld; een tijdstip is daarbij niet vermeld.
8. Gelet op de overgelegde aangetekende brief van 10 augustus 2010 en de handtekeningenretourkaart, moet ervan worden uitgegaan dat de Stichting de dag voor de zitting van de kostenspecificatie heeft kennisgenomen. Op welk tijdstip de

kennismemen. De Stichting heeft in die specificaties kennelijk geen aanleiding gezien om alsnog ter zitting in persoon te verschijnen – daarvoor had zij ingevolge artikel 255 lid 1 Rv. geen advocaat nodig – om verweer te voeren tegen de gespecificeerde vordering van de volledige proceskosten. Het hof is voorts van oordeel dat Burger in de overgelegde specificaties zijn proceskosten voldoende heeft gespecificeerd. In dat geval stond het de voorzieningenrechter niet vrij de vordering tot vergoeding van de volledige proceskosten af te wijzen en, in plaats daarvan, de proceskosten vast te stellen volgens het liquidatietarief. Het vonnis waarvan beroep zal in zoverre worden vernietigd.

9. Het hof zal de proceskosten van de eerste aanleg overeenkomstig artikel 1019h Rv. vaststellen. Uit de overgelegde facturen volgt dat voor de eerste aanleg proceskosten zijn gemaakt ten bedrage van in totaal € 6.352,12 inclusief BTW. Het in eerste aanleg verschuldigde griffierecht van € 263,-- is daarin niet begrepen; dat is wel onderdeel van de specificatie van de proceskosten van het hoger beroep. Het hof zal deze griffierechten optellen bij de proceskosten van de eerste aanleg. Hetzelfde geldt voor de eveneens als onbelaste verschotten geboekte kosten van 12 augustus 2010 van € 13,10. Het totale bedrag komt daarmee op € 6.628,22.
10. De Stichting zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van het hoger beroep. Volgens de door Burger bij memorie van grieven als productie 11 overgelegde factuur met specificatie bedragen de proceskosten in hoger beroep € 2.724,97 inclusief BTW. De kosten die betrekking hebben op de eerste aanleg (zie rov. 9) zullen hiervan wordt afgetrokken; het in hoger beroep verschuldigde griffierecht van € 314,-- zal erbij worden opgeteld. Alsdan komen de kosten van het hoger beroep op € 2.672,87. Bij exploit van 12 november 2010 is het gehele dossier, inclusief de als productie 11 bij memorie van grieven overgelegde specificatie van de kosten van het hoger beroep, aan de Stichting betekend. Nu geen verweer is gevoerd, zal het hof het gevorderde bedrag toewijzen.
11. Burger heeft in eerste aanleg voorts een veroordeling in de nakosten gevorderd. Voor (nog te maken) nakosten geeft de veroordeling in de proceskosten een executoriale titel (HR 19 maart 2010, LJN BL1116). Ingevolge artikel 237 lid 3 Rv. blijft de vaststelling van de proceskosten door het hof in dit arrest beperkt tot de vóór de uitspraak gemaakte kosten.

Beslissing

Het hof:

- vernietigt het tussen partijen gewezen vonnis van de voorzieningenrechter in de rechtbank 's-Gravenhage van 13 augustus 2010, voor zover daarbij de gedaagde is veroordeeld in de proceskosten, aan de zijde van eiser tot op heden begroot op € 870,74,

en, opnieuw rechtdoende,

- veroordeelt de Stichting in de proceskosten van de eerste aanleg, tot 13 augustus 2010 aan de zijde van Burger begroot op € 6.628,22, en bepaalt dat dit bedrag binnen

veertien dagen na de dag van deze uitspraak moet zijn voldaan, bij gebreke waarvan de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW verschuldigd is vanaf het einde van voormelde termijn tot aan de dag der algehele voldoening;

- veroordeelt de Stichting in de kosten van het hoger beroep, tot op heden aan de zijde van Burger begroot op € 2.762,87;
- verklaart deze proceskostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

Dit arrest is gewezen door mrs. A.D. Kiers-Becking, C.J. Verduyn en T.H. Tanja-van den Broek en is uitgesproken ter openbare terechtzitting van 22 februari 2011 in aanwezigheid van de griffier.

Voor grösse aan:
Uitgegeven aan mr.
A. J. van der ... /geint.
De griffier van het Gerechtshof
... 's-Gravenhage

H. Maatjes